

Stævning mister ikke sin Gyldighed, fordi den er forkyndt, forinden Forligsmægling har fundet Sted, men hvis Forligsmæglingen ikke er sluttet til den Tid, Stævningen falder i Rette, har Sagsøgeren, hvis han ikke vil se Sagen afvist, at begjære Udsættelse, indtil Forligsmæglingen er sluttet, og Trettelæggelsen samt Betalingen derfor stilles da i Bero så længe.

§ 4.

Uoverensstemmelser mellem Forligsklagen og Stævningen, Paastandene eller iøvrigt den under Sagen brugte Procedure skulle ved Bedømmelsen af Forligsmæglingens Behørighed ikke komme i Betragtning, naar det efter Forligsklagens Indhold kan antages, at Sagen i sin Almindelighed har været Gjenstand for Forligsprøve.

§ 5.

Det i den hidtilgjældende Lovgivning indeholdte Forbud imod, at Sagsførere eller deres Kontorbetjente møde som Fuldmægtige under Forligsmæglingen, ophæves, forsaavidt angaar Forligskommissionen og Retterne i Kjøbenhavn.

§ 6.

Afvisning paa Grund af Mangler ved Forligsmæglingen kan med den af § 3 følgende Undtagelse for Fremtiden kun finde Sted, naar Sagsøgeren har undladt paa foreskrevet Maade at indkalde Modparten til Forligsprøve. Derimod kan Afvisning ikke finde Sted paa Grund af andre Mangler ved Forligsmæglingen; men i første Instants kan Retten, dersom den dertil finder Grund, ved Kjendelse, til hvis Affigelse Parterne eller deres Sagsførere indkaldes med det nedenfor i § 8 nævnte Bærsel, paalægge Sagsøgeren inden en vis Tidsfrist at lade foretage ny Forligsprøve. Efterkommes saadant Paalæg ikke, bliver Sagen helt eller delvis at afvise som den, i hvilken behørig Forligsmægling ikke har fundet Sted.

Naar Sagen paa Grund af Mangler ved Forligsmæglingen udsættes, for at ny Forligsprøve kan foretages, kan Retten efter Omstændighederne, og naar den Paagjældende derom gjør Paastand, i Dommen paalægge Sagsøgeren at betale Modparten en billig Koste og Tæring for det stedfundne unyttige Møde til Forligsprøven.

Bestemmelserne i Forordning 10de Juli 1795 § 39 og 11te August 1819, om Følgerne af den Indklagedes Udeblivelse fra Forligsmæglingen, forblive uforandret gjældende, ogsaa med Hensyn til den i nærværende Paragraf foreskrevne nye Forligsmægling.

§ 7.

Naar Forligskommissionen negter at antage en Sag til Forligsmægling eller vægrer sig ved efter Klagerens Begjæring at henvise Sagen til Rettergang eller afviser Klageren eller hans Fuldmægtig fra Mæglingen, skal Klagen derom gives Paategning eller Attest derom meddeles Klageren uden Betaling. Finder Retten, at der ikke har været Tvivl til den ommeldte Vægring eller Afvisning, paatjendes Sagen uden Forligsprøve.